

Şiddetli Bir Ayaz Vardı

— Yazan Adam · 02 Aralık 2014

Orjinal boyutu için tıklayın 960x638px.

Asker...

Nöbetteydi

Gecenin bir yarısında

Mütebessim bir halde sevinçliydi

Son iki gün kalmıştı çıkacağı izine

Ne umutlar, ne hayaller birikmişti kalbinde

Nihayet

Hazırlığını yaptı

Ve yola revan olmuştu

Garın mesafesi çok uzaktı, para azdı

Bir şekilde gitmeliydi gara, binmeliydi ona

Garipler için tren ne büyük umut ve sığınaktı

Yolcular

Her biri birbirine benzeyendi

Neşesiz, şevksiz, solgun ve yorgunlardı

Kim bilir beklide acıkmışlar ve aç kalanlardı

Derin bir hüznün kapladı yüreğini, boynu büküldü

Kendi evleri geldi aklına, kış ve kıyametin farkıyla

Nihayet

Gelmişti köy yoluna

Valizi yüklendi koyuldu umutlarına

Şiddetli bir ayaz vardı, kimi bacalar tütüyor

Kimi bacalar suskundu, odun, kömür olmalıydı

Kapıya geldi, biraz nefeslendi ve bir sesle irkildi

Pencereden

Görmüşlerdi, sıcaklık içine işledi

İki çocuk, refikası karşıladı, babası ağladı

Ev soğuktu, birkaç tezek olsa bile yakacak yoktu

Babası mahcubiyetinden dayanamadı ve yine ağladı

Asker, babasını teselli etmeye çalıştı, sonra hiç durmadı

Baltayı alıp

Ormanlığa doğru çıktı

Kesilmiş ağaç köklerine baktı

Gözüne kestirdiği kök için niyetlenip başladı

Zaman hayli ilerlemişti, hiç yoktan yakacak elde edildi

Merakla bekleyen eşi ve çocukları gözlerini yola dikmişlerdi

Yokluk

Başka bir şey

Rabbim kimseyi bununla

Terbiye etmesin, ruhunu incitmesin

Gönlünde derin bir hüznün ve hicranlar umutları biçmesin

Eş ve dostlara, varlık içinde yaşayanlara hassasiyet versin

Hiç kimseyi ve bir kulunu muhannete muhtaç edip, üzmesin.(Âmin)

Mustafa Cilasun